

Архиерейска вечерня с Молебен канон на Пресвета Богородица в столичния храм „Успение Богородично“

На 4 август Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи архиерейска вечерня с Молебен канон към Пресвета Богородица в столичния храм „Успение Богородично“, пл. „Ручей“.

В съслужение бяха ставрофорен иконом Кирил Дидов – духовен надзорник на Софийска епархия, иконом Радослав Трайков – председател на храма, протойерей Йордан Илиев, свещеник Иван Генчев от храмовото духовенство, свещеник Арсений Канъов, свещеник Кирил Попов и дякон Кръстан Стойчев.

В края на вечерното богослужение Негово Светейшество произнесе слово, в което отбеляза:

„В молитвите, които току-що отправихме към Света Богородица, ние се помолихме да изходатайства тя за нас прошка на греховете, изцеление на

душените и телесни болести, да ни закриля от напасти, да ни подкрепя в трудности, да ни даде сила отгоре, да ни дарува царството на своя Син, нашия Христос Бог. Света Богородица е силна Ходатайка за нас. Често децата забравят как родителите се грижат за тях – така и ние забравяме за Господа, за Света Богородица, но тя, като Майка, никога не ни забравя; още преди да сме се обърнали към нея, тя бди, моли се, ходатайства и ни дава потребното.“

„Празникът, който ни предстои – Преображение Господне, ни показва с каква слава Господ е дарил и облагодетелствал човешката природа. На планината Тавор светите апостоли Петър, Иаков и Йоан видяха славата Христова – как Господ целият беше станал светлина и тя дотолкова обливаше с благодост душиите им, че св. ап. Петър рече: Наставниче, добре ни е да бъдем тук (Лук. 9:33).

Според учението на Православната църква в светото Кръщение и в светото Миропомазване ние получаваме благодатта на Светия Дух, която очиства сърцата ни, така че да можем да осъзнаваме величието на дара, който сме получили – дарът на богосиновството, с което Господ ни е удостоил. С човешки думи това не може да се изкаже. Но Светите Отци ни учат, че когато нашият дух, вътрешният човек, се съедини с Христовия дух и ние Му бъдем верни, следваме Го, живеем с внимание, с молитва и покаяние, то Той ни утвърждава и ни дарува мира Божий, подкрепя ни да устояваме в изпитанията, да пазим жива връзката си с Бога и да се трудим за своето спасение.

Славата на богосиновството, която Господ ни е дарувал, не бива да ни служи за възмечтаване или възгордяване. Тя не е от нас, не е човешко дело. Тя е дар и за този дар Господ се е разпнал, което свидетелства колко силно Той желае да имаме общение и единение с Него, което по същество представлява действието на Христовата благодат в нас и обогатяването ни с нетварните Божествени енергии.

Към това трябва да е устремен нашият християнски живот. Ние се приготвяме да живеем във вечността, съединени с Бога, и това започва още тук, в този живот. Но общуването, съединението на Божия дух с нашия човешки дух, се осъществява при наличието на това условие – дух съкрушен, смирено мислене за себе си, ясно виждане на своите грехове и деятелно покаяние, защото пред Бога не може да се похвали никоя плът (срв. Кор. 1:29); съзнанието, че не сме нещо повече от когото и да е, каквото съзнание са имали великите светци, като св. ап. Павел, който казва: грешниците, от

които пръв съм аз (I Тим. 1:15); св. патриарх Авраам, който считал себе си за прах и пепел (срв. Бит. 18:27); а св. пророк Исаия, съзерцавайки Божиата слава, рекъл: „горко ми, аз ще умра, защото съм човек от плът и кръв, а видях Господа Саваота“ (срв. Ис. 6:5).“

„Нека Света Богородица да ни укрепи в подвига на поста, да отправяме искрени молитви към нея, да идваме в храма, да се помирим с околните – когото и да сме наскърбили и огорчили, да се покаем, да се изповядаме и със сърдечно съкрушение да пристъпим към светите Христови Тайни, за да приемем в себе си Господа и малко по малко да се учим да усвояваме любовта, която Той ни е дарувал; да се изпълват душите ни с доверие към Бога, да не се тревожат сърцата ни при всички поводи за притеснения, страхове и несигурност в света.

Всеки човек има задължения, носи кръст – кроткото носене на християнския кръст помага да се съкрушава сърцето ни; да се смиряваме – тогава ще започнем духовно да виждаме благодатта, която действа в нас, и както се казва в песнопенията за празника: „да се възкачим на планината на добродетелите, за да съзерцаваме Христовата слава“ – завърши словото си Негово Светейшество.

Председателят на църковното настоятелство при храма изрази своята благодарност и радост от съслужението, като поднесе на патриарх Даниил скромнен подарък. За благословение Негово Светейшество раздаде на вярващите икона с образа на Света Богородица.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg